

WALDEMAR MICHALSKI ur. 1938; Włodzimierz Wołyński

Tytuł fragmentu relacji	Wygląd Edwarda Stachury
Zakres terytorialny i czasowy	Lublin; po 1944 roku
Słowa kluczowe	Lublin, Stachura Edward (1937-1979), Michalski Waldemar (1938-)

Wygląd Edwarda Stachury

Gdybym chciał powiedzieć dwa słowa na temat wyglądu zewnętrznego Stachury, to musiałbym powiedzieć, że był chłopakiem dosyć słusznej postury, dobrze zbudowany, raczej średnio wyższego wzrostu, blondyn o charakterystycznych takich barankowatych włosach, które jasno blond rzucały się w oczy. Przede wszystkim zwracał uwagę swoim strojem. W owych latach, spodnie jeansowe, czy kurtka jeansowa była marzeniem każdego młodego chłopaka. On taki strój miał. I w tym stroju paradował po ulicach lubelskich, pojawiał się na zajęciach, na dziedzińcu Katolickiego Uniwersytetu [Lubelskiego], przesiadując czasami na ławeczce samotnie – podkreślam to. I chyba ten strój przede wszystkim go wyróżniał wśród nas, szaro tak ubranych w takie siermiężne stroje, przywiezione z domu. Ubierał się, tak jak powiedziałem, charakterystycznie, choć zawsze skromnie. Przyszła zima, chodził w takim paltocie, bardzo, bardzo lichym, bardzo wytartym. I tutaj zdarzył się taki przypadek, dosyć charakterystyczny, mianowicie jeden z przyjaciół, jego znajomy w zasadzie, pan Roztworowski, wówczas kolega Roztworowski, dobrze sytuowany, u którego Stachura czasami nocował - też trzeba powiedzieć, że Stachura waletował w domu akademickim, więc nie zawsze miał szanse na nocleg, więc korzystał z różnych takich przyjacielskich kontaktów - i u Roztworowskich wówczas spał. Natomiast Roztworowscy zorientowali się, że po prostu on nie ma w czym chodzić zimą i dał mu Roztworowski futro, właśnie palto, takie ciepłe, ocieplane palto, w którym chodził, które gdzieś tam potem zatracił nie wiadomo w jakich okolicznościach, ale to już była wiosna.

Data i miejsce nagrania	2009-02-04, Lublin
Rozmawiał/a	Marek Nawratowicz
Transkrypcja	
Prawa	Copyright © Ośrodek "Brama Grodzka - Teatr NN"